

SZENTES ÉS VIDÉKE

VEGYES TARTALMU LÁP

<p>Megjelen vasárnap és csütörtökön reggel. Előfizetési ár negyedévre 1 frt 25 kr., félévre 2 frt 50 kr.</p>	<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: I. tized 265. szám, özv. Fried József né urnó házában, hová a kéziratok címzendők.</p>	<p>Hirdetéseket és nyilvántartási közleményeket a kiadóhivatal mérésélt árjegyzék szerint számít.</p>
--	--	---

Városi tisztújítás.

Szentes, 1890. okt. 16.

Befejezett dolog!

A belügyminiszter törvénytervezetele újítást vágtat mindama titkos törekvéseknek, melyeknek célja volt: a statutum-módosítás örve alatt elhúzni-halasztani még vagy fel estzendeig a városi tisztújítást. Hatalmi szava véget vet a törvénytelen állapotnak, mely szerint immáron 5 hó óta intézi Szentes város ügyeit egy oly tisztikar, amelynek mandátuma még májusban lejárt, melynek tehát — hacsak bitorolni nem kívánta a hatalmat; ha önmagában a hivatalos állást tisztelben kívánta tartani: az, időn túl egy pillanatra sem lett volna szabad tovább az ügyvezetés élén maradnia, mint amennyire a népbizalom meghatalmazta.

Az utasítás szigorú, minden kibúvó ajtónak előre is utját vágó, tehát — restaurálunk.

Megcselekedhettük volna ezt annak idején; megcselekedhettük volna egy új statutum alapján, amelynek szervezete megfeleljen a haladó kor igényeinek; megcselekedhettük volna anélkül, hogy a belügyminiszter megleckéztessen bennünket, mint rakoncátlan iskolás gyermekeket a törvénytervezet tanából, de hát: „a mi hű és igaz sáfáraink” ezek a „nemes felfogású, lelkes ambíciójú” sáfárok, akik „egy nemes és magasztos eszmét:

a reformot képviselik”, ezek a „nemes és kiváló oszloposaink”, akik ellen — persze csak a „Szentesi Lap” f. évi 122-ik számának vezércikke szerint — nemtelen hájszát folytatnak a vármegye hatalmasságai, melyek mindent melegen a szívükön hordanak, ami az ő zsebük és összeköttetésük érdekében áll — ezek az oly sokszorosan nemes lovaggá ütött sáfárok, azzal a meleg érdeklődéssel, melylyel „Szentes város előhaladása, boldogulása iránt” mindenkor viseltettek, bizonyára a bennük megtestesülő reform érdekében, jónak látták a statutum-módosítást éppen megbízatásuk hatodik évének a legvégére halasztani, bizonyára csak azért, hogy zsebük és összeköttetések érdeke ellen tovább maradjanak a hatalom polcán, truccára a „mitsem szegyenlő” vármegyének, mely „pimasz gyerkőcök módjára” igyekszik „a mi hű és igaz sáfárainkat”, „a mi oszlopos tisztviselőinket” megbénítani.

Hogy miképen, minő eszközökkel cselekszi ezt az a vármegye? — Minő „titkos, részben nyílt (de mérgezett) fegyverekkel küzd” városi adminisztrációnk „egészséges irányzata” ellen? — ezt a „Szentesi Lap” f. évi 122 ik számának névtelen, de az eddigi cikkelyéből idézettek után kétségen kívül művelt lelkű írója nem fejtí ki. Bizonyosan azért, mert: „tévedések, félreértések lehetnek mindenütt, de emberi is, lovagias is, hogy tévedésekért egymás fejére követ

ne dobjunk; ő pedig emberi és lovagias kíván lenni, amikor nem követ, hanem csak „hamis rézgarasokat” dobál alkalom adtán (értsd, a tisztújítás alkalmát) a vármegyei hatalmasság cába.

De ne időzzünk tovább ezen hirlapi burján vad szóvirágainál. Így, vagy amúgy; az az egy bizonyos, hogy már a napokban restaurálunk, bizonyos az is, hogy a vármegye ezen városi restaurációval szemben kötelelesség szerűen megőri semlegességét és azt semmi irányban sem kívánja befolyásolni.

És ez természetes is, mert hiszen annak a vármegyének — bár hogyan alakul is Szentes város új tisztikara — mindenkor módjában lesz azt a tisztikart hivatalos kötelelessége pontos és lelkiismeretes teljesítésére, ha kell és szükséges; akár a törvény szigorával is rákényszeríteni, tekintet nélkül arra, hogy egyes hirlapi gladiátorok, bizonyos erkölcsi boszorkánynyomás hatása alatt „mordió”-t kiáltanak ellene.

Épp ezért, a tisztújítás küszöbén, kizárólag csak ezzel kívánunk foglalkozni és pedig, tekintettel a hivatalos állásban tényleg bent levő erőkre.

Ez erőket számbavéve, csaknem bizonyosra mondhatjuk, hogy a küszöbön levő tisztújítás nagyban és egészen éretlenül fogja hagyni a most hivatalban levőket, amiből önkénynt következik, hogy az állások tulnyomó ré-

T Á R S A.

F i n á l é.

Dupont H. beszélye.

(Folytatás.)

Oh, ez az egyetlen óra kárpótolja egész eddigi életének minden nyomora és szenvedéseért! Hiszen mégis nem hiába élt!

A Schubert-féle dal előadása, ha lehet, még viharosabb tetszést keltett. De mily hévvel, mennyi bensőséggel is énekelte Elfrida e dalt. A közönség zajosan kívánta az ismétlést.

De Elfrida nem jelen meg többé. He lyette tanára lép az emelvényre, kijelentve, hogy a fiatal énekesnő kissé rosszul lett, jelentéktelen rosszullett ugyan, de még is lehetetlenné teszi, hogy ma többet énekeljen.

Habermann figyelmessé lön. Elfrida rosszul lett, tehát bizonyosan vágyódik utánna. Persze, persze: az izgalom lehetetlen hogy meg ne rendítette légyen. Kitétszik, hogy az örömből is megárt a sok.

A résztvevő művészek szájából a siet. Mi az, hogy ott mindenki olyan sajtáságosan tekintget reá; hogy szinte részvétellel szoron-

gatják a kezét, mikor tudatják vele, hogy leányát az igazgató magánlakásába vitték át?

Édes isten! micsoda nagy fontosságot is tulajdonítanak mindjárt egy kis rosszulletnek!

Dacára e gondolatnak. Kéjelmetlen érzés vesz rajta erőt. S mikor az igazgató szobájába belép, ott látja Elfridát egy pam-lagon elterülve, holthalványra vált arccal, lezárt szempillákkal, főhéher ruháján elől nagy vérpiros folttal.

Réveteget tekintete a jelenlevők egyi-kéről a másikra téved szinte örületes ré-mülettel: nem tudja, nem akarja hinni a legborzasztóbbat.

Ekkor egy öreg úr lép hozzá és ko-moly arccal ragadva meg kezét, meghatott-ságóli remegő hangon szól:

— Legyen erős, kedves barátom! Le-ányának gyöngéd alkata nem termett rá a mai est nehéz feladatára. Egy veredénye pattant el. Remélhetőleg fel fog tökéletesen gyógyulni; de — az énekekkel egyszer min-denkorra fel kell hagynia!

Habermann felsikoltott, rémesen, mint a megbobbent vadállat, hogy szinte semmi emberi sem volt sikolyában s aztán egy székre roskadt. Reménye tönkretéve, ő maga teljesen megtörve.

Másnap a hirlapok hasábszámba hozták a tragikus eseményt nagyozt, kibővített hí-rét. Egy ifjú énekesnő, kit eddig még mé-ről sem ismertek, fellép, hogy megjelenése bájával és hasonlíthatlan tüneményeszerű hangjával példátlan sikert vívjon ki magá-nak. De míg a tetszés zajos tapsától szinte megrendülnek a terem falai, az énekesnő már összeroskad a színtér mögött. A sikert a szó szoros értelmében szíve vérével vivta ki.

Szomorú, nehéz napok virradtak most Habermann Nikodémra. Időközileg úgy rém-lett ugyan, hogy Elfrida visszanyeri egész-ségét, képes volt kacagni és tréfálózni is. De a remény e fény sugarai csakhamar ismét sötét, reménytelen éjbe veszttek: melibaja rohamosan fejlődött ki.

Habermann messze künn, egy külvá-rospan bérelt lakást, hogy betegjének leg-alább az úde levegő jótéteményét megsze-rezze, miután vagyoni viszonyai nem enged-tek meg, hogy vele délvidekre utazzon. A hangverseny után néhány nap még beszél-tek ugyan a szerencsétlen fiatal énekesnőről; de aztán elcsaptak a nagyvárosi élet hullá-mai ez esemény fölött; a pletyka-vágyó tö-megnek új esemény kellett és a régi fölött fű nőtt.

sze minden nevezhetőbb korteszozgalmól nélkül lesz ötföltve.

A „Szentesi Lap“ f. évi 122-ik számában újdonsági rovata ugyan e te kinteben azt az újmutatást tartalmazza egy hírében, hogy a 48-as kör a tanácsnoki állásokban némi változást akar és értesülésünk szerint ez a változás abból állana, hogy Magyar József tanácsnok, helyettes polgármester elejtetvén, ezen állásra Bartha János volt aljárásbíró választatnék meg. — Így hallottuk ezt, de nem akarjuk elhinni, mert bár nálunk sok minden furcsa dolog vihető keresztül mikor a város ügyeiről van szó: olyan kegyelenséget és néltánytalanságot még sem föltételeztünk a negyvenyolcas párt vezérégyeiben sem, hogy egy köztisztviselést és becsülésben megőszült hivatalnokot, ki mindenkor egyike volt a legszorgalmasabbaknak, most, mikor oly hosszú szolgálati idő van mögötte, minden igaz ok nélkül elejtsenek.

De a többi főbb adminisztratív állásokban sincs ok a személyváltogatásra, sőt avatlatlan, gyakorlatlan elemek bevonása, ha csak kiváló kvalifikációval nem bírnak, határozottan kárára volna az ügyvezetésnek.

A kolumnáris hivatalokban bentülök, egyéniségük tekintetéből, nem eshetnek gáncs alá. Csak hivatalos kötelességüket teljesítsék hiven: Szentes város, mely úgy is mondhatni silányan javadalmazza közhivatalnokait, teljeseleg meglehet velük egyébként elégedve.

Hogy pedig e hivatalos kötelességüket a jövőben pontosabban teljesítsék: ott a fölöttes hatóságuk, a vármegye, mely e tekintetben sokkal járulhat hozzá városi adminisztrációjuk javulásához, ha törvényben gyökerező ellenőrző jogát erélyesen gyakorolja.

Igaz, hogy az a hivatali kötelességteljesítés, mely csak egy felsőbb hatóság nyomása, és így kényszerhelyzet alatt válik azzá: sokat vesz becséből; de erre sem volna nálunk szükség, ha ezen

Az utóbbi napokban Elfrida betegsége ismét rossz fordulatot vett e az volt az oka annak is, hogy Habermann elkésztet a színházbemenéstől. És épp ma premiért adnak, melyben újból és újból ismétlődik egy nagy ária. Oh, bár már vége volna és ismét hazamehetne!

Végre utólszor gördült le a függöny. Habermann az első közt volt, ki elrohant, mintha félt, hogy újból visszahívják.

Künn, a tágas, villammal világított előtérben szinte kibonyolíthatatlanul kuszált csoportot képezték a várakozó fogatok.

A kocsisok sikoltottak, a rendőrök szitkozódta, a tágra nyílt színházi portálán át feketén gomolygott ki az emberáradat, kacagva, beszélgetve és az előadás nagyszerű látványosságain mulatozva.

A hópihéek szakadatlanul szállongtak szerte a hideg, sötét éjben, szennyes szürke habarcscsala vonva be az utóak kövezetét.

Habermann kiméletlenül tört magának utat a sokadalmon keresztül, hóna alá szorítva hegedűjét és nem törődve azzal sem, nem üti-e le lábáról valami sebesen vágató fogat.

(Folyt. köv.)

kolumnáris városi tisztviselők egy kissé hozzászokának, a maguk lábán járni és nem befolyásoltatnak magukat a közügyre káros oly tényezők által, melyekről elégségesen megbizonyosodhattak volna már eddigi tapasztalataik folytán, hogy csak kellemetlenségekbe sodorják őket örökös izgagásúkkal.

Másként áll a dolog a szakhivatalokkal, illetve azok egyikével: a mérnöki tisztséggel.

A statutum-módosító bizottság e tekintetben igen jó nyomon járt, amikor hangsúlyozta, hogy a jelenlegi helyzet e téren tarthatatlan s hogy mulhatlanul szükség van egy modern, mindenben szakképzett mérnökre, aki a mai kor színvonalán álljon műszaki tanulmányai dolgában.

Ez valóban úgy van. Műszaki adminisztrációnk annyira fejletlen, annyi hiány vár e téren pótlásra, annyi újítás kezdeményezésre, hogy továbbra ezen állás betöltésénél szinte lehetetlen kitérnünk a személyváltogatás elől, hacsak továbbra is nem akarjuk a mai rendezetlen, slendrián állapotot fentartani.

Egy mérnök tökéletesen ki kell hogy éltesse a mi igényeinket és rendezze elhanyagolt műszaki adminisztrációkat, de ez az egy aztán a modern műszaki iskola tanítványa, azaz: mindenben szakférfiú legyen s még így is eltiltassék mindenféle magánmunkától teljesítésétől.

A mai avult rendszer a sutba való: új kell a helyébe; mert különben nemcsak hogy ma még használatban levő dölőutaink is járhatatlan állapotba jutnak és lassan-lassan elszáratnak a mentülkőn levő nagyobb földbirtokosok által, mint már eddig is oly sok dölőútja a városnak, de belterületünk rendezése, csatornázása sem halad soha egy lépéssel sem előre.

A mérnöki tisztségre pedig az új közmunka és mezőrendőri törvény életbe léptével elodázhatlan feladat vár, mely elől lehetetlen kitérnie és amely egyszerre fokozott mérvben veszi majd igénybe tevékenységét.

És e helyütt rektifikálnunk kell egy kissé a lapunk legutóbbi száma „Műszaki közigazgatásaink“ című cikkelyének egy passzusát.

Azt mondottuk e passzusban: „Nem a rendszerben, hanem az emberekben van itt a hiba s ha a mérnöksegéd képtelen volt eddig a dölőutakat jó karba helyezni: lehet hogy az egyéb elfoglaltsága, de lehet, hogy szakbeli képtelensége miatt történt így“ — ami talán félremagyarázásra szolgáltatna okot, mintha mi apodikticse kimondottuk volna, hogy a segédmérnök képtelen, hivatalának megfelelni.

A dolog pedig nem így áll, és nem is ezt értettük, hanem csak alternatívaként állítottuk oda a két esetet, azért állítván fel a tételt, hogy sem az egyik, sem a másik esetből logice nem következtethető ezen állásnak ez okon célba vett eltörlése.

A dolog érdemére persze ez ma semmi befolyással sem lehet, mert a tisztújítás a meglévő alapon történik, ez pedig magával hozza ezen állás betöltését is.

De a meglévő statutum különben sem utalja a dölőutak kijelölését és jókarba helyezését a segédmérnök hatáskörébe, hanem egyszerűen csak azt adja utatásul, hogy *segédkezik a mérnöknek a műszaki teendőikben.*

Nos hát, egy mérnöksegéd, akit különben több joggal nevezhetnénk egyszerűen csak műszaki segédnek, túlon túl megtalálja nálunk a teendőjét bent a műszaki irodában, ha feldolgozza azt az anyagot, amit neki egy szakképzett mérnök külső és belterületi műszaki munkálata beszolgáltató és e tekintetben, mint erről meggyőződöttünk, a mostani műszaki segéd teljesen feladata magaslátán áll és bizonyos, hogy azért a javadalomért, melyet hűz, sem képzetebbet, sem munkabíróbbat nem kapunk.

Ezt mindenesetre konstatálni kívántuk és ezzel be is fejezhetnénk e cikkünket, ha a csendbiztos állásnak nem kellene külön néhány sort szentelnünk.

A „Szentesi Lap“ f. évi 121-ik számában ugyanis, felsorolván azon hivatali állásokat, melyekre a tisztújítás alkalmából pályázni lehet, ezek közt a csendbiztos is említi.

Mi úgy tudjuk, hogy ez az állás, közgyűlési határozattal, már régebben törülve lett, akkor, mikor a mostani csendbiztos ezen állásra helyettesítették.

Szentes város közgyűlése akkor határozatilag kimondta, hogy ezen helyettesítés csak a folyó 6 évi ciklusra szorítkozik és onnan túl a csendbiztos állást megszünteti. Így tehát, ha a statutum *szövegében* bennefoglatatik is: ez az állás többé be nem tölthető, de szükség sincsen rá, mert a tisztújítás után a statutum-módosítás alkalmával a városnak módja és alkalmá leendő, ezen kétségtelenül böles megfontolás után eltörölt állás helyébe egy más, a célnak inkább megfelelő rendőrtisztviselői állást szerveznie és ezt utólag választás vagy kinevezés útján betöltenie.

Ezeket szükségesnek láttuk a városi tisztújítás küszöbén elmondani, különösen felhíván az utóbb említett és a csendbiztos állás eltörlésére vonatkozó közgyűlési határozatra a fölöttes hatóság figyelmét, nehogy ezen állás esetleges betöltésével egy jogtalan és fölebbézzel megtámadható helyzet teremtessek.

Vasúti értekezlet. Vármegyénk vasúti régrehajtó bizottsága, a szentes-h.-m. vásárhelyi érdekelttség bevonásával a f. hó 14-én délelőtt 10 órakor gyűlést tartott *Zsilinszky Mihály* főispán elnöke alatt.

A gyűlésen az elnök által előterjesztett jelentés örvendetesen győzött meg bennünket arról, hogy főispánunk a nyáron sem szünetelt és fáradozása, utánjárása jóval előbbre vitte a szentes-vásárhelyi vasút ügyét a megvalósulás felé.

Előterjeszté ugyan is a gyűlés megnyitása után, hogy a megtörtént közigazgatási bejárás után a vonal térképén az akkor szükségesnek mutatózó kiigazítások eszközöltetvén, az így helyesbített tervrajzokat és költségvetést nyomban felterjesztette a kereskedelmi miniszterhez, mire névbe aztán a gyűlésen is felolvastott leiratban kapott a minisztériótól választ.

E leirat nagyban és egészében helyben hagyja a tervet és költségelirányzatot. Nem ellenzi, hogy Szegváron az újmajornál, *Károlyi* László gróf birtokánál arufelvétele alkalmas megálló, Vásárhelyen pedig, a pályatestnek az államvasút vágányába való bekötésével, az úgynevezett népkerti megállónál, egy a személyforgalomnak megfelelő váróterem építtessék, ha erre nézve az említett érdekeltek és a vasútépítő érdekelttség közt megegyezés jön létre. Azonban a be mutatott tervrajzokon némi módosításokat kíván eszközölni, részben stratégiai szempontból, a katonai kincstár véleménye alapján.

E szerint a hőmezővásárhelyi bekötésnél nem a tervbevitel egyszerű váltó volna építendő, hanem kettős váltó egy nagyobb kitérővel, még pedig tekintettel a katonai szállító vonatokra, melyek esetleg itt futnának keresztül, első rendű vágánnyal. Képtendő volna továbbá egy másik bekötés ugyanitt, a Szeged felől jövő katonai vonatok számára, tehát Szeged felől elhajló kanyarral, mire nézve azonban a leirat egyelőre elégségesnek tartja, ha e bekötésnek csak földmunkája készül el most, feltevé: hogy az érdekelttség kötelezettséget vállal arra nézve, hogy szükség esetén a bekötést 8 nap alatt helyreállítja.

Az eredeti tervrajzon kívánt változtatások közt ez a legvezetesebb, bár a többi is számbaveendő. Így, tekintettel azon körülményre, hogy a vonalrészt kiépítése által, az így létesült szolnok-vásárhelyi vasút jelentősebb forgalmi vonal lesz, a tervbevitel sínvonal helyett a miniszter 26 kls acél-sínek beépítését ajánlja.

Zsilinszky Mihály főispán előterjeszti, hogy e leiratot véve, időnyeres szempontról nem látta szükségesnek e miatt a bizottságot összehívni, hanem egyneműen *Fleischmann* József mérnököt hívta fel a szükséges változások eszközölésére, ki viszont *Granichschütten* főmérnökre bízta a munkát, mint aki az eredeti tervek is készíttette.

Utóbb nevezett erre a főispánhoz fordult, tudatva vele, hogy a szükséges változtatásokat kész végrehajtani, azonban — tekintettel a mutatkozó munka csekély voltára — kilométerenként valamivel drágábban, mint ahogy az eredeti tervek készíttette.

Utólagos jóváhagyás reményében *Zsilinszky* főispán elfogadta a nevezett mérnök ajánlatát, ki erre a miniszter által kívánt változtatásokat eszközölve, az így kihelyezett tervrajzok és költségvetés újabb felterjesztettek és jóváhagyta a f. hó elején érkeztek vissza a kereskedelmi minisztertől, ki egyben felhívta a főispánt és érdektársait, hogy a f. hó 20-án a miniszteri államtitkár elnöke alatt, az építési engedély tárgyában tartandó értekezleten magukat képviseltessek.

Felhívja ennél fogva a gyűlés tagjait, hogy ezen értekezleten való megjelenéssel egy, talán 5 tagból álló bizottságot bíznának meg.

A gyűlés tagjai, kik közt az egész érdekelttség képviselve volt, öröndetesen vették tudomásul az elnöki előterjesztést és jóváhagyták minden intézkedését, minek kapcsán *Stammer* Sándor alispán bejelenti, hogy a külön munkalátot teljesítéseért járó díjat *Granichschütten* mérnöknek a vármegye közmunkapénztárából ki is utalványozta.

A f. hó 20-iki értekezletre után, a főispán elnöke alatt kiküldettek: *Wimmer*

Károly, Kmettykó József, *Kiss* Zsigmond, *Balogh* János és *Fleischmann* József főmérnök.

Zsilinszky Mihály főispán megköszönve a helye helyezett bizalmat, fölveti a kérdést vajjon nem látja-e az érdekelttség szükségesnek a kiküldött bizottságot némi utasítással ellátni?

Fekete Márton, igen helyesen jegyzi meg erre, hogy határozott direktírumot adni a bizottságnak, szinte lehetetlen, mégis azt az egyet mindenesetre figyelmébe ajánlndá hogy — már korábbi megállapodás szerint — magába e vonal kiépítésébe az érdekelttség csak az esetben hajlandó bocsátkozni, ha a tenyő szent mártóni, szentesi és ezen érdekelttség közt az egyesülés létre jött, mert e nélkül az egész vasút jóveldelemzőségének kérdése nagyon problematikus volna. Ennél fogva mindenek előtt ez iránt kellene a f. hó 20-iki értekezleten tisztába jönni.

Az érdekeltségek egyesülése, melyet *Stammer* Sándor alispán már akkor elégedetlennel mondott ki, mikor a szentesi vasút építése volt tervbe véve, de amely eszméjét akkor elvetették, ez által lehetlenné téve, hogy a vasút mindjárt Vásárhelyig sőt Makóig kiépüljön — így volt most — a tapasztalaton okulva — első rendű kérdéssé, mely azonban — reméljük — kedvező megoldást nyer ezuttal.

Hosszabb eszmecsere fejlődött még ki a kormánytól kérendő segély és támogatás kérdése körül, melynél az eddig rendelkezésre álló és az érdekelttség által megajánlott összegeket számba vették. E szerint maga az érdekelttség összesen 540,000 forinttal rendelkeznek eddig. Az állam hozzájárulási hányadát, a postaszállítás megváltása címén 135,000 forintban számították ki s így 675,000 fortra tehető az építési tőke. Minthogy pedig az építés 720,000 fortra van előirányozva, a bekövetkezett változások pedig ezt az összeget előreláthatólag — ha t. i. a kereskedelmi miniszter nem lesz hajlandó, azok építési költségét elvállalni, amit különben kérni fognak — szintén növelni fogja a preliminált költséget, ennél fogva *Stammer* Sándor alispán határozottan kijelenti, hogy e vasút kiépítése, pénz híján sohasem fog hajótörést szenvedni, mert legvégső esetben az előirányzott 300,000 forintnál nagyobb összeget is bocsáthat az érdekelttség rendelkezésére a vármegye közmunkaalapjából.

Mely kijelentése a gyűlés tagjai eljenzéssel fogadták.

A gyűlésnek egyéb tárgya nem lévén, elnök köszönetet mond az érdekelttség tagjainak megjelenésükért és ezzel a tanácskozást bezárja.

*

Ezek után, mint látni való — a f. hó 20-iki Budapesten tartandó értekezletől, illetve annak eredményétől függ most már e vasútnak létesülése.

Ha sikerül a három érdekelttség egyesülése, úgy az építkezésnek mi sem áll útjában, mert az egyes érdekeltek által megszavazott hozzájárulási összeg finanszírozása nem fog nehézségekbe ütközni.

A fő: csupán az érdekeltségek egyesülése s mi azt hisszük, hogy ez elől sem fog mereven elzárkózni a már vasúttal bíró két érdekelttség egyike sem, ha saját érdekét, saját vasútja felvirágzását csakugyan a szíven hordja.

A társulat költségvetése.

Amit lapunk legutóbbi számának vezércikkében elmaradottnak jelentettünk: az ármentesítő társulat jövő évi költségelirányzatát, tegnapelőtt megkaptuk — és megkaptuk a társulat központi választmányának meghívóját is a f. hó 18-án tartandó választmányi gyűlésre, amelynek tárgysorozatába fel van véve a szakaszválasztmányok véleményes jelentése is, a szakaszigazgatóságok további feladataira nézve, vagy fenn nem tartására nézve, úgy — hogy remélhetőleg még ez az ügy is fel fog vétetni pótlólag a f. hó 19-iki társulati közgyűlés tárgysorozatába.

Kötelességünknek tartottuk e két dolgot itt megemlíteni, mert ha valamely úgben a köző érdekében felszólalunk és kívázi, mint a jelen esetben is, bírálatot gyakorolunk olyan irányban, mely később tárgyalnánk válik: ezt rektifikálni sohasem tartjuk szégyenletesnek, sőt tartozunk vele azoknak, kiknek hivatali ténykedése fölött ezt a bírálatot gyakoroltuk.

A lapunk legutóbbi számában felhozott és kifogásolt mulasztások ügyét, melyek ma már nem azok többé, így rektifikálva minden további bevezetés nélkül egyszerűen áttérhetünk az előtűnik fekvő költségvetés beható ismertetésére.

E költségvetést a mult évvel egybevetve, összegezve a számtételeket úgy a személyi, valamint a dologi kiadások főösszegeit — mielőtt ezek érdemébe bocsátkoznánk, egy *alaki* kifogásunk van az egész munka ellen, melyet különben már tavaly is hangoztatunk és ez az: hogy ez a költségvetés, minden egyéb magántársulatok által eltérően, nem azon kezd, hogy kitüntesse: mi a mult évi pénztári maradvány?

Igaz, hogy e költségvetés kereténél fedezet rovatában megtaláljuk azt a maradványt, de nem úgy kitüntette, amint annak egy költségelirányzat keretében lennie kell, hogy t. i. a mult évi maradvány 36,706 frt 19 kr. — Aminek ellenében aztán a kiadási rovatból viszont hiányzik a telefonhálózat kiépítésére előirányzott 30,000 frt, mely pedig ott lett volna felveendő.

De ezen alaki hibától eltekintve is, mely elvígere lényegtelen, az egész költségvetés ellen ma csaknem szóról-szóra ugyanazon kifogásaink vannak, mint voltak az 1890-ik évi előirányzat ellen: nem látjuk benne a társulat viszonyainak konszolidálására irányuló komoly törekvést, hacsak e törekvés az adósságok konvertálásában nem nyilvánul.

Mert igaz ugyan, hogy a földbirtokok után a lefolyt évben összesen 414,532 frt ártériadókirovása vált szükségessé, míg a jövő évre ez az összeg 406,169 forint, tehát 8,363 frttal kevesebbre van előirányozva, de ez nem a társulat adminisztrációjának kedvezőbb voltából, hanem abból ered, mert a mult évek tavaszai megkímélték gátjainkat, minek folytán 36,706 frt megtakarítás volt elérhető abból az 53,517 frtból, mely az 1889-iki költségvetésben, a három szakaszigazgatóság részéről gátvédelemre felvételezt.

E 36,706 frt megtakarításból 7706 frt vételezt át a jelen költségelirányzatban az 1891-ik év javára és ez a körülmény, valamint a közben létrejött konverzió bőségesen megmagyarázza, miért tüntet ki az ártéri kirovás a jövő évre 8,363 frttal kevesebb főösszeget az előző évinél.

Sőt még kevesebbre is redukálható lett volna e kirovás főösszege, ha a költségvetésbe, zárjel között, még mindig nem vesznék fel a kiépítendő telefonhálózat költségére 30,000 frtot, amit pedig bizvást megeselekedhetek volna, mert igaz ugyan, hogy a társulatnál eszközölt műszaki számítás szerint csakugyan annyiban irányozták elő az építés költségeit, — az is igaz, hogy ennyiféle két társulati tisztviselőt ajánlkozott, a telefonhálózat beruházására: de tagadhatatlan az is, hogy egy budapesti elektrotechnikus cég ajánlata szerint 14—15,000 frtból is eszközölhető s hogy erre nézve a társulat igazgatósága ezideig már bőven tájékozhatta magát arra nézve, hogy ezt a telefonhálózatot annak rendje és módja

szert felvehette volna jövő évi költségel-
irányzatába.

Attérve különben a költségvetés továb-
bi részleteire, mint már mondtuk, ugyan-
azon észrevételeket teherjük rá, mint a
mult évre.

Az utazási és napdíjak, becszámítva
az egyes hivatalnokok fuvarátalányát is,
de viszont nem számítva hozzá a kivédés
alkalmára előirányzott ilyenmő kiadásokat,
a jövő évi költségvetésben is 11,200 frtra
rughak; oly óriási összeg, amely azt felté-
telezi, mintha a társulat összes hivatalnokai
folyton-folyvást utazgatnának.

Ugyanílyen az *előre nem látottakra* elő-
irányzott összeg is, mely 7000 frttal szere-
pel akkor, mikor a költségvetésben az utól-
sók hivatalhelyiség tisztogatása és elküldött
sürgöny díjaj, minden, de minden meg oly
aprólékos kiadásról is bőséges gondoskodás
történt.

De szerepelnek a költségvetésben oly
tételök is, melyek figyelmünket különösen
fólkeltik.

Ilyen: a békés-bábockai szakaszigaz-
gató évi fizetése, lakbére és fuvarátalánya,
összesen 2000 frt; ilyen továbbá a peres
ügyekben bélyegekre előirányzott 400 frt.

Az előbbi, tekintettel azon körülmény-
re, hogy ez a szakaszigazgató állás ez évben
is tisedésben volt, sőt valószínűleg a jö-
vőben is ilyenül marad, teljesen indokolat-
lan; az utóbbi 400 frtos tétel pedig nagyon
perlekedőnek tűnteti fel a társulatot, mert,
hogy 400 frt őr bélyegét használjon fel a
társulat peres ügyekben, erre nézve ugyan-
csak sokféle és sok félel kell pörben ál-
lania.

Legeklatásabb bizonyítékát azonban
annak, hogy semmi komoly törekvés
mutatkozik a társulat ügyeinek konszolidá-
lására, a személyi és dologi kiadások főössz-
szégeinek egybevetése szolgáltatja, amelyből
nem javulás, de sőt hanyatlás tűnik ki.

Mert míg a lefolyt év költségelirány-
zatában minden 1 frt dologi kiadás csak
95—96 kr személyi kiadással járt, addig az
1891 ki évi költségelirányzatban a szoro-
san dologi kiadások főösszege 75,348 frt, a
személyieké pedig 82,780 frt, vagyis, a
jövő évben minden 1 frt dologi kiadás 1
frt és 10 kr személyi kiadással fog járni;
oly aránytalanság, mely mellett a világ
semmiféle vállalata sem tarthatná magát
fenn sokáig.

Nem akarunk az egyes próbált tétel-
ek melyekben belebecsátkozni; nem is volt
célunk ezuttal mindezt csak újból ismételni,
amit a tavalyi költségelirányzat kapcsán
oly kimerítően tárgyaltunk: csak újból reá
kívántunk nagyjából mutatni a jelen szerve-
zet tarthatatlanságára és arra, milyen ége-
tően szükséges a társulati alapszabályok re-
vizója.

Szükséges, hogy az az óriási hivatal-
noki testület, melyben csupán a nyilvántar-
tói apparátus 6160 frt évi személyi kiadás-
sal jár, lényegesen redukáltassék és e te-
kintetben joggal elvárhatják az érdekeltse-
gek az ártéri adót legsúlyosabban érző kisebb
földbirtokok, hogy a szakaszválasztmányok, a
szakaszigazgatósgokról adandó vélemény-
nyükben, kezdeményezőleg lépjenek fel.

De szükséges az alapszabályok revizi-
ója azért is, mert a most érvényben levő
alapszabály a költségvetés elkészítésére
nézve semmiféle intézkedést sem tartalmaz,
holott erre is okvetlen szükség van.

S — mint már mondtuk és hangsú-
lyoztuk: az ezen revizió iránti kezdemé-
nyezést a társulat intézőitől várjuk.

Nyílt kérdés.

*Szentes város polgármestere, a „Csongrád megyei
gazdasági egyesület” h. elnökéhez.*

Tekintve, hogy a „Csongrád megyei gaz-
dasági egyesület” nagyhorderejű kérdésének
megoldása legnagyobb részt, sőt mondhat-
nánk egyedül az ezidőszentint lanya ügyve-
zetés miatt nem nyerhet;

tekintve hogy azon társulatok és egye-

sülések, melyek a tetterős, az intézkedő főt
nélkülözik, felbomlanak, vagy hanem, de
bizonyára meglazulnak, kérdjük az igen
tisztelt helyettes elnök urat:

vajjon meddig szándékozik meg az igen
tisztelt helyettes elnök úr az elnöki tiszttel
— visszaélni — mely pedig az alapszabályok
értelmében jog szerint csak akkor illeti
meg, ha az elnököt annak távolléte vagy
más egyéb akadályoztatása esetén kell hely-
ettesíteni;

és mikor szándékozik a már oly sok
szor követelt elnökválasztó közgyűlést vissza
vonhatlanul egybehívni.

Szentesen, 1890. október 13.

Többen.

Üjdonságok.

Szentes, 1890. okt. 16.

— **Általános értekelet** A f. hó 22-én
tartandó városi tisztújítás érdekében a f. hó
16-án délelőtt 9 órakor általános értekelet
lesz a városlahz tanácstermében. Mi ugyan
— okulva a mult év telén, a megyei tiszt-
újítást megelőzőt általános értekelet tapasztal-
talain, nem sokat bízunk abban, hogy nálunk
az ilyes értekelet a kívánatos egyőn
tetű és így minden résztvevőre kötelező meg-
állapodásokra vezetne. Amennyiben azonban
a városi tisztújításban pályázók, főleg a főbb
állásoknál nem lesznek olyan fölös számban,
hogy köztük valami nagyon válogatni lehet-
sen: remélhető mégis, hogy legalább ezekre
nézve döntő leend ezen értekelet eredménye.

— **Csendélet Horgoson.** Nagyon épüle-
tes dologról értesít horgosi levelezőnk. Az
iskolászéki elnökkel, Burg Dénessel régi, gyű-
lölködő viszálkodásban áll Pálkölc János
horgosi plébános, aki ezen gyűlölködést úgy
látszik kiterjeszti a községi iskolászék fen-
hatósága alatt álló egész ügyre s az
azt szolgáló egyénekre is. Így történt, hogy
október 11-én delután egyik községi ta-
nitó, Ocskay Gyula, aki egyszerűen o k
le v e l o s k á n t o r i s, szokás szerint meg
akarta tartani az iskolásgyerekekkel a
rendes énekórárt. Ezen hivatalos kötelessé-
gek teljesítésében azonban az iskolába jött
plébános által durva, sértégető, szidalmakkal,
sőt egyenest kidobási fenyegetéssel is
megakadályoztatott azon kijelentése mol-
lett, hogy az énektanítást ezenül a káplán
fogja végezni. Mindez a tanuló, a káplán s
egy tanítónő jelenlétében, teljes nyilvános-
sággal, az iskolában történt. A magáról,
szelid hivatásáról súlyosan megfele-
dezett plébános ellen a méltatlan meg-
bántott tanító följelentést tett az iskolászék-
nél, mely a panaszt sűrűs megtörles végett
a vármegye *közgazgatási* bizottságához tette
át. A mindenesetre sajtóságos és egy lelki-
pásztorhoz mérőben méltatlan eljárás anyagi
hátrét levelezőnk állítása szerint, valószí-
nűleg az az évi 26 frt járandóság képezi,
melyet egy alapítvány kamatképpen tisztán
az énektanításiért már évek hosszú sora óta
élvez a községi tanító.

— **Iskola avatás.** A helybeli népes ev.
ref. egyház a felső pártón egy szűk és rossz
világítású tanterem helyett a kor- és peda-
gógia kívánalmainak megfelelő, célszerű vil-
ágítású, alkalmas padok és szellőztető kő
szülékkel ellátott szép iskolát építtetett s
azt e hó 14-ikén d. é. 9 órakor rendtele-
tési céljának ünnepélyesen átadta. Az ünne-
pélyen megjelentek: nt. *Filó* János és *Gerőc*
Lajos lelkészek, *Kristó* Nagy István főgond-
nok, a presbyterium, az egyh. hivatalnokai,
a tanítói kar, mindegyik hozván magával
néhány növendéket s számosan a lelsőpárti
hívek közül. Az ünnepélyt *Joó* Károly kán-
tor nyitá meg, elnékelvén az egybegyűl-
tökkel az „*Im bejöttünk nagy örömmel*” kez-
detű ének két versét, aztán *Gerőc* Lajos
lelkész mondott szép imát s utána n. t.
Filó János rövid beszédben esetlele az isko-
la fontosságát s kérte az ég urat: óvja s
védje ez új iskolát külső és belső vesztől;
áldást kért a benne működendő tanítók és

tanítványokra. Ezután „*Legyen te kőfalaidban
csendesség*” kezdetű ének elénekeltevéen, a
már eddig beiratkozott 89 16 szot. beli fi-
növéndékek — a község jelenlétében —
elfoglalta a padsorokat. Ezzel az ünnepély
véget ért s a község a szép iskola felet-
ti megelégedettség édes tudatával osztolt
szét.

— **Képviselőválasztók névjegyzéke** A
vármegyei központi választmány a f. hó 25-én
gyűlést tart, mely alkalommal a mindszenti,
szegvári és csanyi jövő évi országgyűlési
képviselő névsorát fogja végérvényesen meg-
állapítani

— **Megőrrült tanító.** A szentesi zsidó is-
kola egyik tanítóján, Dobozi Jenőn már régibb idő
óta észlelték ismerősei az elmezavar tüneteit. A ko-
rábban szorgalmas és tehetséges tanító szorakozott
lón, ki elfeledte a feltett kérdést, mire a gyermek
feléni akart s végre is az iskolászék kénytelen volt
őt az oktatástól felmenteni és erről a hitközség elő-
járóságának is hivatalos jelentést tenni. Azóta najd-
nem fél év telt el; a hitközség képviselőtestülete, ál-
lást foglalva az iskolászék ellen, amelyben pedig 3
orvos is van, vissza akarta helyezni a szerencsétlen
elmeahorodottat akinek ügye a legutóbbi pály-
köz. bizottsági gyűlésen is tárgyaltatott, de e közben
a napokban mind erősebb tünetei mutatkoztak nála
az elmezavarnak, mely végre tomboló dühbe ment
át, ugy hogy tegnap fel kelle szállítani a tébolydába.

— **Nyilvános számadás és köszönet.** A
szentesi zsidó ifjuság által, a f. hó 11-én a
városi gym. alapja javára rendezett tánc
mulatsága alkalmával bevételt: 87 frt, a rendezőszék
hozzájáru-
lása: 39 frt 80 kr. felülfizetésekből: 28 frt
60 kr. összesen: 155 frt 40 kr. Kiadott
összesen: 126 frt 80 kr. A jótékonycélra
maradt 28 frt 60 kr. Fölülfizetni szivesek
voltak: *Rosenfeld* Miksa (Budapest) 1 frt.
Reichenbach Jakab 1 frt. *Caukor* Adolfné 3
frt. *Kurcz* Jakab 1 frt. *Móhr* Sámuel 1 frt
10 kr. *Deutch* Dávid 50 kr. *Neumann* Jónás
1 frt. *Lóvy* Dávid 1 frt. *Lóvy* J. János
50 kr. *Frankl* Henrik 1 frt. *Czukkermann*
Károly 2 frt. *Dr. Polacsek* Albert 2 frt. *Dr.*
Mátéfy Ferencz 2 frt. *Frenud* Simon 1 frt.
Dr. Reiss Soma 1 frt. *Kampler* Danó (K-
Szt. Márton) 1 frt. *Nyiri* Gerzon 1 frt.
Czukkermann Ignác 1 frt. *Dr. Kardos* Al-
bert 1 frt. *Neumann* Dávid 1 frt. *Dr. Eszéri*
Lajos 1 frt. *Bánfalvi* Lajos 1 frt. *Dr. Volfinger*
Adolf 1 frt. N. N. 50 kr. Fogadják a jótékony
adakozók a rendezőszék hála: köszönetét.

— **Templomjavítás.** A református templom
javítása szépen halad előre. A gyámpil-
lérek felépítvék, csak vakolások van hátra,
mely a templomfal repedéseinek kiigazításával
és a meszeléssel együtt balad lefelé. A tetőfedés
befejezve s most a toronyfal javításához
készülnek fogni, mely célból már
vontatják is felfelé az állványhoz szükséges
gerendákat, mely veszedelmes műveletnek
mindég sok a bálulója.

— **Kútba fulladt.** A gondatlanságnak vagy
éppen rossz szokásnak lett áldozata a f. hó 12-én
virradóra *Bugyi* Mihály 39 éves gazda ember, mikor
hajnalban felkelve a lovat a kúthoz vezette itatni.
Nem lehet eléggé kárthatatni némely gazdaembé-
rnek, hogy kútját — talán valami csekély kényelem szempont-
jából — a kútróváson belül álló deszkával látja el,
melyre aztán a gondatlan eselő ráülva, húzza fele
a vizet, kitéve annak az eshetőségnek hogy vagy bele
szédül a kútba, mert a feje nem oly erős, hogy a
mélység látását kiállhatná, vagy pedig az idővel elro-
hadt deszka letörök alatta s úgy zuhan alá a mélybe,
mint ahogy az megtörtént *Bugyi* Mihállyal is, ki azután
— nem lévén közelben segély — befulladt a
kút mély vizébe.

— **Demeter-bál.** A II-ik 48-as népkör
a f. hó 26-án, könyvtára javára táncmulat-
ságot rendez, mely az I-ső 48-as népkör
helyiségében a *H. Szabó* házában fog megtar-
tatni. Belépti díj személyenként: 60 kr. Kez-
dete este 6 órakor.

— **Gyűlések a vármegyén** Csongrád-vármegye törvényhatósága a f. hó 29 én tartja ez évi rendes őszi közgyűlését. E gyűlést megelőzően a folyó hó 27-én délelőtt az állandó választmány, 28-án délelőtt 9 óra-
kor a közigazgatási bizottság, ugyane napon délután 3 óra-
kor pedig a számonkérő szék tartja gyűlését az alispáni elfogadó-teremben.

— **Választási mozgalom.** A küszöbön levő városi tisztújítás nem idéz elő valami nagyobb mozgalmat városunkban. A pályázók minden téren jobbadán a régiak lesznek és — mint értesülünk, csak a tanácsnoki állásokban, no meg az árvaszéküel van célba véve változtatás, ez utóbbi helyen egészen gyökeres, amennyiben arról van szó, hogy még a segéd és kezelőszemélyzet is új emberekől alakuljon. A tanácsnoki állásoknál, a vezércikkünkben kifejezésre juttatott és eléggé meg nem róható változtatási szándékban kívül még a községi bíróságnál is várható küzdelem, amennyiben — helyomias szerint — ezen állásra *Aradi Kálmán* főkapitány is pályázik. Ezzel szemben aztán *Nyíri Gyula* helyettes tanácsnok jelenlegi közs. bíró viszont az árvaszéki első ülnöki állásra is pályázna. Különben nézetünk szerint is legnagyobb szükség — a mérnöki tisztségen kívül — az árvaszék regeneráció járja van. Ott elkelne nagyon a fiatal munkaerő. Küzdelem várható még a városi számvéői állás betöltésénél, amelyre bizonyára több pályázó lesz és — ha a szerze keringő kőzsa híreknek hinni lehet — az ügyései állás betöltésénél, amelynek elnyeréséért egyik fiatal prókatorunk szállna sikra a jelenlegi ügyész ellen.

— **Hangverseny.** *Preács* László hegedű művésze, a *Halmai* szintársulatának volt kar-
mestere, mint erről már korábban hirt ad-
tunk, hangversenyt rendez a f. hó 18-án, szombaton este, a Kass vendéglő ugyter-
mében. A hangverseny kezdete pont fél nyolc-
kor s a változatos műsor, mely élvezetes
estét ígér a következő: 1. *Nyitány*, „Pro-
methéis”-höz, Bethoven-től; zongorára 4 ké-
ze. Előadók: *Csillag* Franciska és *Preács*
László. 2. VII. *hegedűverseny*. Beriotól, zong-
ora-kísérettel előadja a hangversenyző. 3.
Népdalok. Férfikarra; énekli a *daleyjel*. 4.
a) *Nocturne*. Chopintól, b) *Adagio Elegique*.
Wieniaszkytól. Hegedűre zongora-kísérettel.
Előadja a hangversenyző. 5. *Ballade et Polo-
naise*. Vientempstól, hegedűre és zongorára.
Előadja a hangversenyző. 6. *Szavaltat*. Dr. *Filó*
Tihamér ur által. 7. *Éljen csárdás*. *Ridley*
Kohmetól; előadja a hangversenyző. 8. *Hové-
dek csatáda*. Férfi négyes zongora-kísérettel;
Huber Károlytól; énekli a *daleyjel*.

— **A Kossuth szoborért** szenvedett. Megvölt irva a „*Szentesi Lap*” f. évi 121-ik számában a „*Beküldetett*” alatti egyik rendő-
nek a túl a kurcai Széchényi-csárdában ki-
fejtett virtuskodása. Az a rendő, akiről ott
szó van, köztudomás szerint elvesztette már
készlári rangját s minthogy az iparos, kívül
a csárdában összetűződött, nem akarja még
érzékenyebben is saját látni, mint ahogy a
degradálás már eddig is sajátta, ennél fogva
— bár így egy orvos látleletet vétetett fel
— ezt a látleletet egy forintért olyan
kezekbe deponálta, hogy belőle a rendő
ellen további fegyver ne legyen kovácsolható.
Ezt a forintot aztán elhozta szerkesztőse-
günkbe azon kijelentéssel, hogy adjuk azt
valamely tetszőnk szerinti jótékony célra,
amit meg is cselekedtünk, átadván a forintot
Várady Lajos gyógyszerésznek, hogy a
Kossuth szobor javára nála begyűlt és a
takarékpénztárban elhelyezett összeghez csat-
olja.

— **Trachoma-tanfolyam** Szegeden. A
Feuer Nánán dr. közegészségi felügyelő veze-
tése alatt tervbevétt trachoma-tanfolyam a f.
hó 14-én tényleg kezdetét vette Szegeden, a
közkórháznak e célra berendezett helyiségé-

ben. A tanfolyamot megelőzően a vidéki és
szegedi orvosok, kik abban résztvesznek,
ismerkedési estélyt tartottak, mely — mint
a szegedi lapok írják — a legkedélyesebb
hangulatban folyt le. A tanfolyamban vármeg-
yéünk területéről is több orvos vesz részt.

— **Sirkoszorúk.** A közeledő halottak-
napja alkalmából *Wellisch* Vilmos helybeli
divatárkereskedő egy bécsi gyártól nagy
sirkoszorúrártást kapott, mi által abban a
helyzetben van, hogy e koszorúkat gyári
áron adhatja. Erre vonatkozó hirdetését la-
punk mai számában közöljük, melyet t. o.
vasónk szives figyelmébe ajánlunk.

Weisse Seidenstoffe von 60 kr.
bis fl. 1.45 p. Meter — glatt und gemustert
(ca. 150 versch. Qual.) — vers. roben- und stück-
weise porto- u. zollfrei das Fabrik-Depot G. Hen-
neberg (K. u. K. Hoflieferant), Zürich. Muster
umgehend. Briefe kosten 10 kr. Porto. 2

Irodalom.

A míg él, barátja marad a „*Képes Csa-
ládi Lapok*” című szépirodalmi, „smeretter-
jesztő, képes hetilapnak, aki gazdag tartal-
mával, gyönyörű képeivel megismerkedett. E
lap előfizetési ára egész évre 6 frt, félévre
3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr. s a kiadói-
vital (Budapest, nagy korona utca 20 sz.),
melyhez az előfizetés legcélszerűbben pos-
taltalványon intézendők, kivánatár bárkiek
ingyen és bérmenten szolgál mutaványszá-
mokkal. A legújabb szám következő változ-
atos tartalommal jelent meg: *Más világ*.
(Regény. Folytatás.) Nagyvárady Mirától. —
Hosszána! (Költmény.) Patyi Istvánól. —
A szem színe, Dr. Csapodi Istvánól. — *Sze-
relem és bosszú.* (Elbeszélés. Folytatás.) Pál
Gyulától. — *Őszi hang.* (Költmény.) Benedek
Árpádtól. — *Mari.* (Elbeszélés. Folytatás.)
Bignó Erzsikétől. — *Majd holnap!* (Dioge-
nestől. — *Három arckép.* (Elbeszélés. Irtu:
Turgenjev I. Fordította: Balassa István,
(Folytatás.) — Mindenféle. *A hét tákré*. Me-
fisztótól. Képeinkhez. Irodalom és művészet.
Hymen. Gyászorvat.

„A magyar háziasszony” című, Buda-
pesten megjelenő szépirodalmi, társadalmi és
háztartási hetilap szerkesztésében változás
állott be. Palágyi Lajos, az eddigi szerkesztő,
más elfoglaltsága miatt visszalépett s a lap
kiadójának sikerült a „Magyar Háziasszony”
szerkesztésének vezetésére *Bárony* István,
az ösmert nevű író megnyerni, aki mellett
Szirmai Mór lesz a felelős szerkesztő. Bárony
neve elég biztató arra, hogy a „Magyar
Háziasszony” ezennél jobb lesz mint valaha.
Azért mi melegen ajánljuk ezt a kedvelt
lapot a múltval magyar közönség páforgásába.
Előfizetni lehet bármely naptól kezdve; elő-
fizetési ára egy évre 6 frt, félévre 3 frt,
negyedévre 1 frt 50 kr. Az előfizetési pénz
Budapestre küldendő a „Magyar Háziasszony”
kiadóhivatalának. (VII. Erzsébetkörút 7. sz.)
„Kétszer kettő — négy” címmel koszoris
költők: *Jókai* Mór egy új regényt írt a
„*Képes Családi Lapok*” számára.

E kiűnő szépirodalmi lap az érdekes
regényt már a legközelebb kezdi közleni.

KÖZGAZDASÁG.

Szállítás a hadserg számára. A buda-
pesti kereskedelmi és iparkamara az érdekel-
teknek tudomására hozza, hogy a cs. és kir. kö-
zös hadügyminiszterium pályázatot hirdetett
a közös hadsereg számára 1891-ben szükséges
ruházzati és fűjserelési cikkek ama részére, mely
a szabad verseny számára tartatott fenn. Az
ajánlatok ez évi november hó 15 éig é
szállítóképességi bizonyítvánnyal és a bizto-
sítók-összegekről szóló letéti nyugtával fölsze-
relve, a cs. és kir. közös hadügyminiszterium-
hoz nyújtandók be. A szállítandó föbb cikkek a
következők: *premmunkák, csákok, sisakok,
csálók, és szikfelszerelési tárgyak, toll- és lö-
szőr-köcsagok, fémgombok, nyakravalók bőrkesz-
tyűk, gombkötő és passzományos munkák, tábori
csukorák, dobok és dobalkarcsok, jelző kábitók,
kötélverő munkák, lóvakarók, nyergék, fegyenc-
ruházatok, kötött ingek és alsónadrágok, ne-
mez csizmak stb.* A közelebbi feltételek meg-
tudhatók a kamara irodájában. (V. Mária
Valéria utca 12. szám.)

NYILTTÉR.)*

Alóírott ezennel kijelentem, hogy aki
a feleségemnek: Kabai Teréziának bármít hi-
telez vagy kölcsöröz, én nem fizetem ki.
Bodnár Lajos.

Tekintetes szerkesztő!

A „*Szentesi Lap*” f. évi 122 ik számá-
nak nyíltterében Mácsai Imre rendő megát
a túl a kurcai delelőben minősíthetetlenül
durva magaviseletének következményei aól
mosakodni akarván, ezt úgy cselekszi, hogy
engem kíván újból becsületemben kisebbi-
teni. Pedig itt nem arról van szó: hogy én
megbecsülöm-e magamat, vagy nem? — ha-
nem, hogy ő megbecsülte-e magát és becsüle-
tet szerze-e annak a rendő öltőnynek, ame-
lyet testén visel.

Az pedig tény, hogy mikor én a f. hó
10 én a Tiszáról visszajövet a delelőbe be-
tértem, Mácsai Imre városi rendő már ott
mulatott Benköval és részeg volt; tény, hogy
a nevezzetel huszonegyeztet, tény, hogy a
kártványasban én is résztvettem és hogy
ekkor Mácsai Imre városi rendő 10 krajcárt
jogtalannul elvett a kasszából s hogy —
mikor én ez ellen felszóltam, ez a városi
rendő széket ragadott és azzal levert, sőt
mikor e széket Smazát vendéglős a kezéből
kivette, ismét más székkel ütöget.

Ezek a Mácsai Imre városi rendő vi-
selt dolgai és hőstettei.

Hogy én a látleletet, mellyel egész jó-
vőjét tönkre tehettem volna, az ő sógorának,
Tancik Józsefnek nagy kértére egy forintát
adtam, ezt persze Mácsai Imre közdrendő
a maga módja szerint közbáni most meg,
de e lap más rovatából láthatja, hogy ezt
nem nyerszedésből tettem.

S miután most már ő hozza így nyil-
vánosságra a dolgot, hát én is azt mondom:
hogy am hallgattassék ki ez ügyben a de-
lelő vendéglős, de erre nézve elvárrom, hogy
ennek a rendő ruhába bujtatott durva
Mácsai Imrnek a fölőites hatásága szigorú
vizsgálatot indíton.

Szenteen, 1890. október 15 én.

Kevitsky Pál m. k.

* E rovatban közölttekert nem vállal felelős-
séget. Szék.

Vasúti menetrend

(Pusztá-Tenyő—Kun-Szent-Márton—Szentes
között.)

Ervényes 1890. június 1-től.

Szentes—Szolnok.

Szentes indul	5 o 35 p. éjjel, 12 o. 05 p. d. u.
Töke érkezik	6 o 11 p. éjjel, 12 o 41 p. d. u.
Kzt.-Márton "	6 o 51 p. d. e., 1 o 20 p. d. u.
P.-Homok "	7 o 23 p. d. e., 1 o 52 p. d. u.
T.-Földvár "	7 o 41 p. d. e., 2 o 17 p. d. u.
Martfű "	7 o 59 p. d. e., 2 o 36 p. d. u.
Kengyel "	8 o 34 p. d. e., 3 o 11 p. d. u.
P.-Tenyő "	8 o 55 p. d. e., 3 o 30 p. d. u.
Szajol "	9 o 15 p. d. e., 3 o 50 p. d. u.
Szolnok "	9 o 44 p. d. e., 4 o 25 p. d. u.
Budaestre érk.	1 o 55 p. d. e., 7 o 45 p. éjjel.

Szolnok Szentes.

Budaestról indul	9 o 40 p. éjjel, 8 o 15 p. d. e.
Szolnok "	3 o 45 p. éjjel, 11 o 41 p. d. e.
Szajol érkezik "	4 o 20 p. éjjel, 12 o 20 p. d. e.
P.-Tenyő "	4 o 42 p. éjjel, 12 o 41 p. d. u.
Kengyel "	5 o 11 p. éjjel, 1 o 00 p. d. u.
Martfű "	5 o 39 p. éjjel, 1 o 36 p. d. u.
T.-Földvár érk.	6 o 03 p. d. e., 2 o 03 p. d. u.
Homok "	6 o 20 p. d. e., 2 o 15 p. d. u.
Kzt.-Márton érk.	7 o 10 p. d. e., 2 o 54 p. d. u.
Töke "	7 o 38 p. d. e., 3 o 25 p. d. u.
Szentes "	8 o 13 p. d. e., 4 o 00 p. d. u.

A csongrád-félegyházi h. e. vasút menetrendje.

Ervényes 1888. szept. 16-ától.

Szeged—Csongrád.

Szegedről indul	11 o 9 perc d. e., 2 o 18 perc d. u.
Félegyházáról "	12 o 15 perc e., 5 o 40 perc d. u.
K.-K. Szállásról "	12 o 48 perc d. u., 6 o 12 perc este
Csongrádra érk.	1 o 11 perc d. u., 7 o 04 perc este

Csongrád—Szeged

Csongrádról indul	9 o délelőtt, 3 o 15 perc d. u.
Kiskun-Szállásról "	9 o 52 perc d. e., 3 o 1 perc d. u.
Félegyházáról "	10 o 29 perc d. e., 3 o 36 perc d. u.
Szegedre érkezik "	1 o 05 perc e., 5 o 59 perc d. u.

Félegyházáról Budapest felé indul:

Gyorsvonat	11 o 50 p. d. e. Személyvonat	4 o 18 p. d. u.
Omnibuszonat	7 o 18 perc délelőtt.	

Laptalajdonos és felelős szerkesztő: Dr. Mátéfy Ferenc.
Táru-szerkesztő: Bánfalvi Lajos.

7420. 1890. Csongrádvármegye alispánjától.

Pályázati hirdetemény.

Szentes rendezett tanácsu városnál a tisztviselők mandátuma ez év folyamán lejárván, a város tisztviselői, valamint a segéd- és kezelőszemélyzetnek eddig élethosszigan meg nem választott tagjai, a jelenleg érvényben álló városi szervezési szabályrendelet alapján és az 1886. évi 22. t.-c. 69. §-a értelmében 6 évi időtartamra, illetve a segéd- és kezelőszemélyzet tagjai élethosszigan új választás, — a rendőrkapitányok pedig szintén élethosszigan kinevezés útján fognak alkalmaztatni.

Ez alkalomból kifolyólag felhívottnak mindazok, kik a Szentes városnál újból betöltendő tiszti- vagy segéd- és kezelőszemélyzeti állás bármelyikét elnyerni kívánják, hogy a törvény értelmében felszerelt kérvényeiket hozzám folyó hó 21 ik napjának délutáni 5 órá-

jáig annyival inkább benyujtsák, mivel ezen idő eltelte után beérkező kérvények figyelembe vétettni nem fognak.

A rendőrkapitányi állásokra pályázni kívánókat egyidejűleg felhívom, miszerint kellőleg felszerelt pályázati kérvényeiket ugyancsak: a fent kitett határidőn belől Zsilinszky Mihály úr Ó Méltóságához nyujtsák be.

Szentes, 1890. október 11.

STAMMER SÁNDOR, alispán.

Wellisch Vilmos

rövid, norinbergi-, diszmű-, divat-, czipő- és kalap-árú kereskedőnél

sirkoszorú gyárából

GYÁRI RAKTÁRT

rendeztem be.

Ezt azon megjegyzéssel van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy ezen gyári raktár berendezése által **Wellisch Vilmos úr azon kellemes helyzetbe jutott, hogy vevőinek a koszorúkat dús választék mellett gyári árbán — tehát jóval olcsóbban, mint eddig — adhatja.**

Kérem a n. é. közönséget e vállalatot b. pártfogásával szerencsétetni, hogy máskor is alkalmat nyujthassak e téren olcsó bevásárolhatásra.

Taussig Ignátz,
sirkoszorú-gyáros Bécsben.

3-1

Északmagyarországi egyesített kőszénbánya

és

iparvállalat részvény-társulat.

Tojás-szén háztartások részére.

Felhívjuk a tisztelt fogyasztóközönség figyelmét ez új, kitűnő minőségű tüzelőanyagra, mely minden szerkezetű kályhában, valamint takaréktűzhelyeken egyaránt előnnyel használható és magában oly kitűnő tulajdonságokat egyesít, hogy a legmelegebben ajánlhatjuk.

A tojás-szén ára igen jutányos!

Mintával és használati utasítással ingyen szolgálunk.

Együttal ajánljuk ismert jó minőségű karancsaljai és csibai tömör-szénünket.

Megrendelések elfogadtatnak:

Budapesten: közp. irodánkban Erzsébet-tér 3. sz.;

a vidéken minden nagyobb szénkereskedőnél.

A vezérigazgatóság.

6-2

(Utánnyomat nem díjaztatik.)

LEGO LCSÖBB KÖNYVNYOMDA !!**A „SZENTES ÉS VIDÉKE” KÖNYVNYOMDÁJA,**

a legolcsóbb könyvnyomda az alföldön.

Eljántja magát mindenféle nyomdai munkák, könyvek, folyóiratok, röpiratok, hivatalos, ügyvédi és kereskedői nyomtatványok, falragaszok, meghívók, eljegyzési és esketési hárttyák, gyászjelentések, névjegyek, csomagoló papírok és cégnyomáson levélpapírok és borítékok izléses, gyors, pontos és olcsó kiállítására.

Ugyanott a „Szentes és Vidéke” című vegyes tartalmu lapra előfizetések elfogadtatnak,

hirdetések a legjutányosabban számíttatnak.

Tisztelettel:

a „SZENTES ÉS VIDÉKE” KÖNYVNYOMDÁJA ÉS KIADÓHIVATALA.